

[Rimstad.]

Jeg tror, at disse citater er tilstrækkelige til at vise den overensstemmelse, der er mellem vort partis synspunkter og opfattelsen hos det økonomiske råds formandskab, hvor det gælder restriktionsophævelsernes virkning. Men vi havde for halvandet år siden kun et mådeligt held til at overbevise minister, regering og folketing om det rigtige i de her anførte synspunkter. Den daværende boligminister, den nuværende højtærede Grønlandsminister, svarede mig, at man næppe, selv i forslagsform, på det daværende tidspunkt kunne fiksere huslejestoppets endelige bortfald, og det havde han naturligvis ret i, desværre; for på det tidspunkt kunne man jo tælle dagene til valget og måtte altså nøjes med at fiksere omfanget af vælgerangsten. Det var værre, at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, sagde, at mit dagsordensforslag ikke var relevant. Det må det økonomiske råds formandskab i hvert fald nu have overbevist ham om at det var. Han sagde i øvrigt dengang til mig, at mit forslag til en dagsorden var stillet af taktiske grunde; jeg håber med denne udredning at have overbevist ham om, at han burde have sagt saglige.

Jeg skal derefter sige nogle ord om det foreliggende lovforslag. Det deler sig naturligt i to dele: de procentuelle lejeforhøjelser og oprettelsen af et huslejeråd.

Hvad det første spørgsmål angår, er det vist ikke nødvendigt for mig at fremhæve, at forslaget ikke løser alle problemerne vedrørende de store spring, der er mellem de forskellige huslejeniveauer; det har ministeren jo selv gjort opmærksom på. Jeg ved heller ikke, om jeg vil skrive under på, at der gennem forslaget vil blive tale om en vis udjævning, således som den højtærede boligminister nævner det, for det forekommer mig, at det, der bliver tilbage til de gamle ejendommers ejere efter et mere end 20-årigt afsavn af deres fulde rettigheder som borgere i dette land, er meget lidt. Det synes jeg godt ministeren kan medgive mig, særlig når han endnu en gang lader de meget små forhøjelsestaler, som han så omhyggeligt og forsigtigt nævner i fremsættelsestalen, løbe gennem hovedet — og for resten behøver

den højtærede minister vel ikke al den megen forsigtighed, for tallene er jo slet ikke hans, men lejelovsudvalgets af 1964 og vil altså kun i meget ringe grad blive skrevet på en eventuel valgkonto. Men naturligvis er lidt bedre end slet ingenting, særlig når man er helt udhungret, således som mange af ejerne af de ældre ejendomme, der i dag er henvist til at optage dyre lån med store kurstab, er det. Vi vil derfor være positivt indstillet over for denne del af ministerens forslag, selv om vi må understrege, at den ikke bringer nogen form for løsning af det problem, som her skal løses.

Den anden del af lovforslaget, oprettelse af et huslejeråd, er vi derimod meget lidt glade for, for det betyder jo en ny administration, hvis vækst ifølge Parkinson må forudses som sikker med tilsvarende voksende udgifter for staten. Vi tror heller ikke rigtig på, at dette nye organ kan medvirke til nogen generel løsning af det store spørgsmål, vi her diskuterer: huslejerestriktionernes ophævelse. Tværtimod tror vi, at vejen til målet vil blive vanskeligere, fordi et sådant nævn — og det har vi jo erfaring for — kun med besvær igen lader sig udrydde. Vi ved imidlertid, at der er husejere, som nærer store forventninger til dette nævns arbejde, fordi de mener, at det kan skaffe dem en smule af deres tabte ejendomsret tilbage. Efter vore erfaringer anser vi dette for alt for optimistisk, men vi vil gerne her give ministeren tilsagn om at afvente resultatet af den kommende udvalgsbehandling, før vi tager endelig stilling til forslaget som helhed.

Jeg vil gerne til sidst understrege, hvad både jeg og flere andre ærede ordførere allerede har sagt, at det er nødvendigt, at folketinget, næste gang det skal behandle en så vigtig sag som denne, får meget bedre tid til at sætte sig ind i det materiale, der er baggrunden for forslaget.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilsagn om en velvillig behandling af det lovforslag, der foreligger. Flere har med dette tilsagn gjort opmærksom på, at de mener, vi skulle gå videre, end forslaget går, og det skal jeg vende tilbage til.

De fleste af de ærede ordførere har beklaget sig over lovforslagets sene frem-